

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka LXXXVI.

Vydána dne 26. července 1919.

Obsah: (Čís. 400.—406.) 400. Nařízení o zřízení Zemědělského ústavu účetnicko-spravovědného. — 401. Nařízení o výměně kolků vzatých z oběhu. — 402. Nařízení o obchodu s osivem obilí. — 403. Nařízení o celním osvobození raných bramborů v roce 1919. — 404. Nařízení o uvolnění krmné řepy, pelušky a vliho bobu, planých (koňských) kaštanů a žaludů, klibovky (mrtve), vinných matolin a rákosu. — 405. Nařízení k výkonu zákona ze dne 27. května 1919, čís. 292 Sb. z. a n., jímž se mění některá ustanovení zákona o přímých daních osobních ze dne 25. října 1896, č. 220 ř. z., o dani důchodové. — 406. Nařízení, jímž se mění předpisy o uveřejňování a vyhlásování ztrát cenných papírů a podobných listin.

Čís. 400.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 15. července 1919

o zřízení Zemědělského ústavu účetnicko-spravovědného.

§ 1.

Pro účely v následujících odstavcích tohoto paragrafu uvedené zřizuje se spojením dosavadních účetnických ústavů při zemědělských radách v Čechách a na Moravě a při Ústřední hospodářské společnosti ve Slezsku jediný Zemědělský ústav účetnicko-spravovědný pro celé území Československé republiky se sídlem v Praze.

Účelem ústavu tohoto jest číselně osvětlovati výrobní a výnosové poměry zemědělské, a to:

- a) k účelům vědeckým, zvláště k vybudování zemědělské spravovědy a taxace;
- b) k účelům informativním a poradním pro hospodářsko-politická opatření a úkoly vlády, zejména ministerstva zemědělství a hlavních zájmových korporací zemědělských jednotlivých zemí Československé republiky, a to zvláště v otázkách obchodní a celní politiky;
- c) k zjišťování potřeb zemědělské výroby;
- d) k účelům výchovným v kruzích podnikatelů zemědělských, zejména pro šíření porozumění pro hospodářsko-obchodní stránku zemědělské výroby a pro podporování pokroku v činnosti zemědělské vůbec.

Účeli těchto dosahuje ústav sbíráním vhodného číselného materiálu, akcemi účetnickými, dotazníkovými a jinými vhodnými způsoby, po

případě použitím jině, zvláště ve státním statistickém úřadě sebraného materiálu, ježž ústav k účelům naznačeným třídí a zpracuje, činností publikační, přednáškovou, poradní a pod.

Převzetí dosavadních ústavů účetnických při zemědělských radách v Čechách a na Moravě a při Ústřední hospodářské společnosti ve Slezsku po stránce finanční bude upraveno zvláštní dohodou.

§ 2.

Při ústavu mohou býti zřízeny dle potřeby v jednotlivých zemích Československé republiky na vhodných místech odbočky.

§ 3.

V čele ústavu stojí správní výbor a ředitel, ježž obor působnosti jest upraven tímto nařízením.

Správní výbor ústavu skládá se ze dvou členů, jmenovaných ministrem zemědělství, a dalších 8 členů, z nichž jmenuje zemědělská rada v Čechách tři, zemědělská rada na Moravě dva, Ústřední hospodářská společnost ve Slezsku jednoho a splnomocněný ministr pro Slovensko dva. Jmenování právě uvedených 8 členů schvaluje ministr zemědělství.

Správní výbor zvolí ze svého středu většinou hlasů předsedu a zástupce předsedy. Předseda, případně jeho zástupce řídí jednání správního výboru dle jednacího řádu, na němž se správní výbor usnese a jenž jest podroben schválení ministra zemědělství.

Schůze správního výboru svolává, a to nejméně jednou do roka, jeho předseda. První schůzi svolá a řídí, dokud nedojde ke zvolení předsedy, ministr zemědělství neb jeho zástupce.

Správní výbor usnáší se platně za přítomnosti předsedy, resp. zástupce předsedy a aspoň čtyř členů většinou hlasů. Předseda nehlasuje, avšak rozhoduje při rovnosti hlasů.

Ředitel ústavu musí být zván ke všem schůzím správního výboru a má právo účastniti se jednání jeho s hlasem poradním.

§ 4.

Usnášení se správního výboru jest zvláště vyhrazeno:

- a) schvalovati výroční zprávy o činnosti ústavu, jež podává ředitel ústavu a jež obsahují zejména zpracování došlého číselného materiálu;
- b) navrhovati ministru zemědělství roční rozpočet ústavu a závěrku účtů;
- c) dohlížeti vedle ministra zemědělství na finanční stav ústavu;
- d) navrhovati v mezích rozpočtu práce, které má ústav v tom kterém roce mimo obvyklou činnost podniknouti.

§ 5.

Funkční období členů správního výboru i předsedy jeho činí pět let, avšak správní výbor i předseda jeho, resp. zástupce předsedův zůstávají i po uplynutí tohoto období tak dlouho ve svých funkcích, dokud nedojde k ustavení nového správního výboru.

Funkce členů správního výboru, jakož i předsedy správního výboru a jeho zástupce jsou úřadem čestným. Členové správního výboru i předseda jeho a zástupce předsedy mají nárok na náhradu hotových výloh s konáním jejich funkcí spojených. O úpravě těchto výloh rozhoduje ministr zemědělství.

§ 6.

Předseda správního výboru může být jmenován řádem (§ 3) zmocněn, by sám rozhodoval v určitých záležitostech, náležejících do oboru působnosti správního výboru.

§ 7.

Ředitel ústavu řídí ústav a jeho odbočky po stránce správní i odborné, včetně činnosti publikační, přednáškové a vůbec propagační, rozděluje práce mezi ústředí a odbočky, přikazuje práce úřednictvu a zřízcům ústavu, provádí usnesení správního výboru a po případě předsedy správního výboru (§ 6) a zastupuje ústav na venek, zejména v jeho styku s úřady státními a s hlavními zemědělskými korporacemi zájmovými.

Ředitel jest zodpověden správnímu výboru ústavu dle ustanovení tohoto nařízení, podává ve schůzi správního výboru výroční zprávu o činnosti ústavu a návrhy rozpočtu a závěrky účetní, jakož i návrhy na činnost další a jest oprávněn v mezích rozpočtu činiti taková nutná opatření, jichž jest v zájmu ústavu nebo odboček třeba, aby ústav mohl řádně plniti své účely.

Ředitel ústavu může zmocniti dle potřeby úředníka, stojícího v čele odbočky ústavu, aby jej zastupoval v určitých funkcích řediteli náležejících, zejména ve styku s příslušnou hlavní zemskou zájmovou korporací zemědělskou.

Listiny, jimiž se ústav zavazuje, podpisují předseda správního výboru a ředitel ústavu.

§ 8.

Ředitele ústavu, jenž musí prokázati náležitou vědeckou kvalifikaci a nemusí zástavati výhradně jen úřad ředitele ústavu, jmenuje definitivně ministr zemědělství. Služební požitky ředitele budou určeny úmluvou mezi ním a ministrem zemědělství. Služební jeho postavení upraví se instrukcí, vydanou ministrem zemědělství.

§ 9.

Ústav náleží do oboru působnosti ministerstva zemědělství, které jest zejména stejně jako hlavní zemědělské zájmové korporace oprávněno vyžadovati si od ústavu zprávy, dobrá zdání a vysvětlení.

Ministru zemědělství jest zejména též vyhrazena:

- a) po návrhu ředitele organizace ústavu, stavu jeho personálu a požitků tohoto personálu;
- b) vydávati služební instrukce pro ústav po návrhu ředitele;
- c) přijímati, jmenovati, překládati a povyšovati úřednictvo, služebnictvo a vůbec personál ústavu po návrhu ředitele;
- d) schvalovati roční rozpočet a roční závěrku účtů (§ 4 b);
- e) rozhodovati v záležitostech zásadních, jako zejména o záležitostech jazykových, o smlouvách nájemních a pod.

Úředníci, sluhy a ostatní personál ústavu jsou služebně přímo podřízeni řediteli ústavu; služební jejich poměry upraví se smlouvami, které s nimi ministerstvo zemědělství ujedná dle zásad platných pro státní úředníky a sluhy, přihlížeje ku charakteru a povaze jejich postavení.

§ 10.

Náklad na ústav hradí se ze zvláštní rozpočtové položky ministerstva zemědělství.

Ústavu přísluší osvobození od kolkovních a jiných přímých poplatků a rovněž i od poštovního.

§ 11.

Nařízení toto nabude účinnosti dnem vyhlášení. Den, kdy Zemědělský ústav účetnicko-spravovédný vstoupí v činnost, bude oznámen vyhláškou ministerstva zemědělství v „Pražských Novinách“.

§ 12.

Provedením tohoto nařízení pověřují se ministři zemědělství a financí.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Staněk v. r.
Dr. Horáček v. r.	Klofáč v. r.
Habrman v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Veselý v. r.	Houdek v. r.
Prášek v. r.	Dr. Heidler v. r.

Stříbrný v. r.

Čís. 401.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 17. července 1919**

o výměně kolků vzatých z oběhu.

§ 1.

Na základě § 2 nařízení ministra financí ze dne 7. ledna 1919, č. 13 Sb. z. a n., budou z oběhu vzaté všeobecné kolký, zavedené nařízením ministerstva financí ze dne 20. října 1909, č. 163 ř. z., jichž nebylo použito a jež nejsou poškozeny, skladními a prodejními úřady kolkovními zdarma vyměňovány postupně, jak budou zásobý, za kolký republiky Československé. Výměnu povolí finanční správa jen tehdy, předloží-li strana skladnímu neb prodejnímu úřadu kolkovnímu nejdéle do 15. září 1919 staré kolký z r. 1910, jež vyměnití se mají, se seznamem dvojmo vyhotoveným, obsahujícím počet a cenu těchto kolků dle druhu, úhrnou cenu všech kolků, podpis a adresu strany, a není-li pochybnosti, že nabyta kolků způsobem dovoleným (§ 15 nařízení ministra financí ze dne 28. března 1854, č. 70 ř. z.).

Kolký z oběhu vzaté, jež předloženy budou po této lhůtě, nebudou ani vyměněny ani nahrazeny.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provedením jeho pověřuje se ministr financí.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Prášek v. r.
Dr. Horáček v. r.	Stříbrný v. r.
Habrman v. r.	Dr. Heidler v. r.
Dr. Veselý v. r.	HAMPL v. r.
Staněk v. r.	Houdek v. r.

Čís. 402.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 17. července 1919**

o obchodu s osivem obilí.

Podle § 4 nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919, č. 354 Sb. z. a n., nařizuje se:

§ 1.

Ustanovení tohoto nařízení vztahují se pouze na tyto druhy obilí: pšenici, špaldu, žito, ječmen, oves a kukuřici.

§ 2.

Při setovém obilí rozeznávají se 4 skupiny, a to:

- a) původní ušlechtěné osivo (originální osivo),
- b) první přeseťí původních ušlechtěných osiv,
- c) další přeseťí původních ušlechtěných osiv a osvědčené krajové odrůdy,
- d) obyčejné osivo.

§ 3.

Hospodaření s osivem přísluší zásadně ministerstvu zemědělství.

Uznané původní ušlechtěné osivo může být prodáváno z volné ruky, avšak vždy jen jménem obilního ústavu a pouze těmi ušlechtiteli, jimž takovéto osivo příslušnými uznávacími komisemi bylo uznáno. Každý prodej uznaného původního ušlechtěného osiva musí být ohlášen nejdéle do 3 dnů příslušnému obilnímu ústavu.

Výkup a prodej osiva skupin b), c), d), § 2, provádí obilní ústav dle zásad ministerstvem zemědělství stanovených. Přidělováním uznaného osiva skupin b), c) může pověřiti ministerstvo zemědělství hlavní zemědělské korporace.

§ 4.

Železnice nebo paroplavební podniky smějí přijímatí zásilký osiva pouze tehdy, je-li připojeno k dopravním dokladům pro každou zásilkou dopravní osvědčení.

Vyhotovovati dopravní osvědčení jest oprávněn státní obilní ústav.